

कर्मातीत स्थितिको लागि समेट्ने र समाहित गर्ने शक्तिको आवश्यकता

आवाज भन्दा पर आफ्नो श्रेष्ठ स्थितिलाई अनुभव गछौं? त्यो श्रेष्ठ स्थिति सर्व व्यक्त आकर्षण भन्दा पर शक्तिशाली न्यारा र प्यारा स्थिति हो। एक सेकेन्ड पनि यस श्रेष्ठ स्थितिमा स्थित भएमा त्यसको प्रभाव सारा दिन कर्म गर्दा पनि स्वयंमा विशेष शान्तिको शक्ति अनुभव गछौं। यही स्थितिलाई कर्मातीत स्थिति, बाबा समान सम्पूर्ण स्थिति भनिन्छ। यही स्थितिद्वारा हर कार्यमा सफलताको अनुभव गर्न सक्छौ। यस्तो शक्तिशाली स्थितिको अनुभव गरेका छौ? ब्राह्मण जीवनको लक्ष्य हो कर्मातीत स्थितिलाई प्राप्त गछौं। त्यसैले लक्ष्यलाई प्राप्त गर्नुभन्दा पहिला अहिले देखि यही अभ्यासमा रहन्छौ भने नै लक्ष्यलाई प्राप्त गर्न सक्नेछौ। यही लक्ष्यलाई पाउनको लागि विशेष स्वयंमा समेट्ने शक्ति, समाहित गर्ने शक्ति आवश्यक छ किनकि विकारी जीवन वा भक्तिको जीवन दुवैमा जन्म-जन्मान्तर देखि बुद्धिलाई विस्तारमा भट्काउने संस्कार धेरै पक्का भइसकेको छ त्यसैले यस्तो विस्तारमा भट्किने बुद्धिलाई सार रूपमा स्थित गर्नको लागि यी दुवै शक्तिहरूको आवश्यकता छ। सुरु देखि हेर— आफ्नो देहभानको कति विविध प्रकारका विस्तार छन्। त्यसको बारेमा त थाहा छ नि! म बच्चा हुँ, म जवान हुँ, म बुढा हुँ। म फलानो-फलानो पेशा भएको हुँ। यसैगरी देहको स्मृतिको विस्तार कति छ! फेरि सम्बन्धमा आउँदा पनि कति विस्तार छ। कसैको बच्चा हौ भने कसैको पिता हौ, कति विस्तारका सम्बन्ध छन्। त्यसलाई वर्णन गर्नु पर्ने आवश्यकता छैन, किनकि जान्दछौ। लक्ष्य एकलाई पाउने छ तर भट्कने साधन अनेक छन्। यतिका सबै प्रकारका विस्तारलाई सार रूपमा ल्याउनको लागि समाहित गर्ने वा समेट्ने शक्ति चाहिन्छ। सबै विस्तारलाई एक शब्दमा समाहित गरिदिन्छौ। त्यो के हो? बिन्दु। म पनि बिन्दु, बाबा पनि बिन्दु। एक बाबा बिन्दुमा सारा संसार समाहित छ। सर्व सम्बन्ध एकद्वारा अनुभव गरेका छौ? सर्व सम्पत्तिको प्राप्ति सुख-शान्ति, खुशी यो पनि अनुभव गरेका छौ वा अब गर्नु छ? त्यसो भए के भयो? विस्तार सारमा समाहित भयो नि! आफूले आफैं सँग सोध— अनेक तर्फ विस्तारमा भट्कने बुद्धि समेट्ने शक्तिको आधारमा एकमा एकाग्र भइसक्यो नि? वा अहिले पनि कहीं विस्तारमा भट्किन्छ! समेट्ने शक्ति र समाहित गर्ने शक्तिको प्रयोग गरेका छौ? वा केवल ज्ञान मात्र छ! यदि यी दुवै शक्तिहरूलाई प्रयोग गर्न आउँछ भने त्यसको निशानी सेकेन्डमा जहाँ चाह्यो, जब चाह्यो बुद्धि त्यही स्थितिमा स्थित हुन जान्छ। जस्तो स्थूल सवारीमा शक्तिशाली ब्रेक छ भने त्यही सेकेन्ड जहाँ चाह्यो वहाँ रोकन सकिन्छ। जहाँ चाह्यो, त्यहाँ गाडी वा सवारीलाई त्यही दिशामा लिएर जान सक्छन्। यसरी स्वयंमा यो शक्ति अनुभव गछौ वा एकाग्र हुन समय लाग्छ? वा व्यर्थबाट समर्थ तर्फ मेहनत लाग्छ भने सम्झ यी दुवै शक्तिहरूको कमी छ। संगमयुगको ब्राह्मण जीवनको विशेषता हो नै सार रूपमा स्थित भएर सदा सुख-शान्तिको, खुशीको, ज्ञानको, आनन्दको झुलामा झुल्नु। सर्व प्राप्तिहरूको सम्पन्न स्वरूपको अविनाशी नशामा स्थित होऊ। सदा अनुहारमा प्राप्ति नै प्राप्ति छ, त्यो सम्पन्न स्थितिको झलक र फलक देखियोस्। जबकि केवल स्थूल धनले सम्पन्न विनाशी राजाई प्राप्त गर्ने राजाहरूको चेहरामा पनि द्वापरको आदिमा त्यो चमक थियो। यहाँ त अविनाशी प्राप्ति छ। तब कति रूहानी झलक र फलक चेहेराबाट देखिनु पर्ला! यस्तो अनुभव गछौं? वा केवल अनुभव सुनेर खुशी हुन्छौ! पाण्डव सेना विशेष हौ नि! पाण्डव सेनालाई देखेर हर्षित अवश्य हुन्छन्। तर पाण्डवहरूको विशेषता— सदा बहादुर देखाउँछन्, कमजोर होइन। आफ्नो यादगार चित्र देखेका छौ नि। चित्रहरूमा पनि महावीर देखाउँछन् नि। त्यसैले बापदादा पनि सबै पाण्डवहरूलाई विशेष रूपमा, सदा विजयी, सदा बाबाको साथी अर्थात्

पाण्डवपतिका साथी, बाबा समान मास्टर सर्वशक्तिमान् स्थितिमा सदा रहून्, यही विशेष स्मृतिको वरदान दिइरहुनु भएको छ। हुन त नयाँ पनि आएका छौ तर हौ त कल्प पहिलाको अधिकारी आत्मा। त्यसैले सदा आफ्नो सम्पूर्ण अधिकारलाई पाउनु नै छ— यस नशा र निश्चयमा सदा रहनु छ। बुझ्यौ? अच्छा!

सदा सेकेन्डमा बुद्धिलाई एकाग्र गरेर सर्व प्राप्तिको अनुभव गरी सदा सर्व शक्तिहरूलाई समय अनुसार प्रयोगमा ल्याउँदै सदा एक बाबामा सारा संसार अनुभव गर्ने, यस्ता सम्पन्न र समान श्रेष्ठ आत्माहरूलाई बापदादाको याद-प्यार एवं नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

पार्टीहरू सँग

१- अधरकुमारहरू सँग:— यस्तो श्रेष्ठ भाग्य कहिल्यै आफ्नो लागि सोचेका थियौ? कहिले आशा पनि थिएन होला यति श्रेष्ठ भाग्य मलाई प्राप्त हुन सक्छ तर निराश आत्माहरूलाई बाबाले उम्मेदवार बनाइदिनु भयो। निराशाको समय अब समाप्त भयो। अब हर कदममा आशा रहन्छ— मेरो सफलता अवश्य छ। यो संकल्प त आउँदैन— थाहा छैन हुन्छ वा हुँदैन? कुनै पनि कार्यमा चाहे स्वयंको पुरुषार्थमा, चाहे सेवामा, दुवैमा निराशाको संस्कार समाप्त होस्। कुनै पनि संस्कार चाहे कामको, चाहे लोभको, चाहे अहंकारको, परिवर्तन गर्न निराशा नआओस्। यस्तो होइन— म त बदलिन नै सकिदैन, यो त बदल्न धेरै मुश्किल छ। यस्तो संकल्प पनि नआओस् किनकि यदि अहिले खतम गर्दैनौ भने कहिले गछौं? अहिले दशमी हो नि। सत्ययुगमा त दीपावली हुन्छ। रावणलाई खतम गर्ने दशहरा अहिले हो। यसमा सदा विजयको उमंग-उत्साह रहोस्। निराशाको संस्कार होइन। कुनै पनि मुश्किल कार्य यति सहज अनुभव होस् मानौं कुनै ठूलो कुरा नै होइन किनकि अनेक पटक कार्य गरिसकेका छौ। कुनै नयाँ कुरा गरिरहेका छैनौ। कैयौं पटक गरेकोलाई दोहराइरहेका छौ। त्यसैले सदा उम्मेदवार। निराशाको नाम-निशान पनि नरहोस्। कहिल्यै कुनै स्वभाव संस्कार संकल्पमा पनि नआओस्— थाहा छैन यो परिवर्तन हुन्छ वा हुँदैन! सदाको विजयी, कहिले-कहिलेको होइन। यदि कुनै सपनामा पनि कमी छ भने त्यसलाई सदाको लागि समाप्त गरिदेऊ। निराशालाई सदाको लागि आशामा बदलिदेऊ। निश्चय अटुट छ भने विजय पनि सदा हुन्छ। निश्चयमा जब किन, के आउँछ तब विजय अर्थात् प्राप्तिमा पनि केही न केही कमी हुन जान्छ। त्यसैले सदा उम्मेदवार, सदा विजयी। निराशालाई सदाकालको लागि आशामा बदल्नेवाला हौ।

२- सदा आफूलाई संगमयुगी श्रेष्ठ आत्मा, पुरुषोत्तम आत्मा वा ब्राह्मण चोटी महान् आत्मा सम्झन्छौ? अहिले देखि नै पुरुषोत्तम बन्यौ हैन। दुनियाँमा अरू पनि पुरुष छन् तर उनीहरू सँग न्यारा र बाबाको प्यारा बन्यौ त्यसैले पुरुषोत्तम बन्यौ। अरूको बीचमा आफूलाई अलौकिक सम्झन्छौ नि! चाहे सम्पर्कमा लौकिक आत्माहरू सँग आउँछौ तर उनको बीचमा रहँदा पनि म अलौकिक न्यारा हुँ— यो त कहिल्यै पनि बिर्सन हुँदैन! किनकि तिमी बनेका छौ हंस, ज्ञानको मोती टिप्ने होलीहंस हौ। ती हुन् फोहर खानेवाला बकुल्ला। ती फोहर खान्छन्, फोहरी नै बोल्छन्... त्यसैले बकुल्लाहरूको बीचमा रहँदा आफ्नो होलीहंस जीवन कहिले बिर्सन त पुग्दैनौ! कहिले उनको प्रभाव त पर्न जाँदैन? त्यसो त तिमी प्रभाव तिनीहरूमा पर्नु पर्ने हो, उनको तिमीमा होइन। सदा आफूलाई होलीहंस सम्झन्छौ? होलीहंस कहिल्यै पनि बुद्धिद्वारा ज्ञानको मोती बाहेक अरू केही स्वीकार गर्न सक्दैनन्। ब्राह्मण आत्माहरू जो उच्च हुन्, चोटी हुन् उनले कहिल्यै पनि तलका कुरा स्वीकार गर्न सक्दैनन्। बकुल्लाबाट होलीहंस बनिसक्यौ। त्यसैले होलीहंस सदा स्वच्छ, सदा पवित्र। पवित्रता नै

स्वच्छता हो। हंस सदा स्वच्छ हुन्छन् सदा श्वेत। सेतो पनि स्वच्छता वा पवित्रताको निशानी हो। तिम्नो लुगा पनि सेतो छ। यो पवित्रताको निशानी हो। कुनै पनि प्रकारको अपवित्रता छ भने होलीहंस होइन। होलीहंसले संकल्प पनि अशुद्ध गर्न सक्दैनन्। संकल्प पनि बुद्धिको भोजन हो। यदि अशुद्ध वा व्यर्थ भोजन खाएमा सदा तन्दुरुस्त रहन सक्दैनौ। व्यर्थ चीजलाई फ्याँकिन्छ, जम्मा गरिदैन। त्यसैले व्यर्थ संकल्पलाई पनि समाप्त गर, यसैलाई होलीहंस भनिन्छ। अच्छा।

पाण्डवहरू सँगः— पाण्डव अर्थात् संकल्प र सपनामा पनि हार नखाने। विशेष यो स्लोगन याद राख— पाण्डव अर्थात् सदा विजयी। सपनामा पनि विजय आओस्। यति परिवर्तन गर्नु छ। सबै जति पनि बसेका छौ, सबै पाण्डव हौ। वहाँ गएर हार खायौं, यो पत्र त लेख्दैनौ? माया आउँदैन तर तिमीले उसलाई स्वयं बोलाउँछौ। कमजोर बन्नु अर्थात् मायालाई बोलाउनु। त्यसैले कुनै पनि प्रकारको कमजोरीले मायालाई बोलाउँछ। त्यसैले पाण्डवले के प्रतिज्ञा गर्नु? सदा विजयी रहन्छौ? हार खाएर नहराऊ, तर सदा विजयी रहने गर। यस्तो प्रतिज्ञा गर्नेलाई सदा बापदादाको बधाई मिलिरहन्छ। सदा वाह-वाहको गीत बाबा यस्ता बच्चाहरूको लागि गाउँदै गर्नुहुन्छ। वाह-वाहको गीत सुन्छौ हैन सबैले। हार हुँदा हाय-हाय गर्छन्, विजयी हुँदा वाह-वाह गर्छन्। सबै विजयी, सारा ग्रुपमा एउटा पनि हार खानेवाला छैनौ। अच्छा! ओम् शान्ति।

मास्टर दाता बन (अव्यक्त महावाक्य)

बापदादा अब बच्चाहरूबाट यही चाहनुहुन्छ— हर एक बच्चा मास्टर दाता बनून्। जे बाबा सँग लिएका छन्, त्यो अरूलाई दिऊन्। आत्माहरूबाट लिने भावना नराख। रहमदिल बनेर आफ्नो गुणहरूको, शक्तिहरूको सबैलाई सहयोग देऊ, विशालदिल बन। जति अरूलाई दिँदै जान्छौ, त्यति बढ्दै जान्छ। विनाशी खजाना दिँदा कम हुन्छ र अविनाशी खजाना दिनाले बढ्छ। एक देऊ, हजार पाऊ।

मास्टर दाता अर्थात् सदा भरपुर, सम्पन्न। जो सँग अनुभूतिहरूको खजाना सम्पन्न हुन्छ, ती सम्पन्न मूर्तिहरू स्वतः नै मास्टर दाता बन्न पुग्छन्। दाता अर्थात् सेवाधारी। दाता नदिइकन रहन सक्दैनन्। उनीहरूले आफ्नो रहमदिलको गुणद्वारा कसैलाई हिम्मत दिन्छन् भने निर्बल आत्मालाई बल दिन्छन्। उनीहरू मास्टर सुखदाता हुन्छन्। सदा यही स्मृति रहोस्— हामी सुखदाताका बच्चा मास्टर सुखदाता हौं। जो दाता हो, ऊ सँग छ तब त दिन्छ। यदि कसैको पासमा आफ्नै खानको लागि नभए ऊ दाता कसरी बन्छ? त्यसैले जस्तो बाबा त्यस्तै बच्चा। बाबालाई सागर भनिन्छ। सागर अर्थात् बेहद, कम हुँदैन। त्यस्तै तिमी पनि मास्टर सागर हौ, नदी-नाला होइनौ। त्यसैले बाबा समान निःस्वार्थ भावनाले दिँदै जाऊ। अशान्तिको समयमा मास्टर शान्ति दाता बनेर अरूलाई पनि शान्ति देऊ, नडराऊ किनकि जान्दछौ— जे भइरहेको छ त्यो पनि राम्रो र जे हुनु छ त्यो अझ राम्रो। विकारहरूको वशीभूत मनुष्य त लडि नै रहन्छन। उनीहरूको काम नै यो हो। तर तिम्नो काम हो— यस्तो आत्माहरूलाई शान्ति दिनु पर्छ किनकि विश्व कल्याणकारी हौ। विश्व कल्याणकारी आत्माहरू सदा मास्टर दाता बनेर दिइरहन्छन्। हर एकलाई सहयोग, स्नेह, सहानुभूति दिनु नै लिनु हो।

वर्तमान समयमा सबैलाई अविनाशी खुशीको आवश्यकता छ, सबै खुशीका भिखारी छन् र तिमी दाताको बच्चा हौ। दाताको बच्चाहरूको काम हो— दिनु। जति पनि सम्बन्ध-सम्पर्कमा आउँछ— खुशी बाँड्दै जाऊ, दिँदै जाऊ। कोही खाली हात नजाओस्, यति भरपुर बन। अब सारा विश्वका आत्माहरू सुख-शान्तिको भीख

माग्नको लागि तिम्रो सम्मुख आउनेवाला छन्। तिमी दाताको बच्चा मास्टर दाता बनेर सबैलाई मालामाल गर्नेछौ। त्यसैले पहिल्यै देखि स्वयंको भण्डार सर्व खजानाहरूले भरपुर गर्दै जाऊ। तिमी श्रेष्ठ आत्माहरू संगममा अखुट र अखण्ड महादानी बन। निरन्तर स्मृतिमा राख- म दाताको बच्चा अखण्ड महादानी आत्मा हुँ। कुनै पनि आत्मा तिम्रो सम्मुख आओस्- चाहे अज्ञानी होस्, चाहे ब्राह्मण होस् केही न केही सबैलाई दिनु छ। राजाको अर्थ नै हो दाता। त्यसैले एक सेकेन्ड पनि दान गरे विना रहन सक्दैनौ। ब्राह्मण आत्माहरू सँग ज्ञान त पहिला नै छ, उनीहरूलाई दुई प्रकारले दाता बन:- १) जुन आत्मालाई, जुन शक्तिको आवश्यकता छ, त्यस आत्मालाई मनसाद्वारा अर्थात् शुद्ध वृत्ति, भाइब्रेशनद्वारा शक्तिहरूको दान अर्थात् सहयोग देऊ। २) कर्मद्वारा सदा स्वयं जीवनमा गुणमूर्त बनी प्रत्यक्ष उदाहरण बनेर अरूलाई सहज गुण धारण गर्नमा सहयोग देऊ। दानको अर्थ हो सहयोग दिनु।

वर्तमान समय आपसमा विशेष कर्मद्वारा गुणदाता बन्ने आवश्यकता छ। त्यसैले संकल्प गर- मैले गुणमूर्त बनेर सबैलाई गुणमूर्त बनाउने विशेष कर्तव्य गर्नु नै छ। ज्ञान त धेरै छ, अब गुणहरूलाई प्रकट गर, सर्वगुण सम्पन्न बन्ने र बनाउने उदाहरण बन। दाताका बच्चा हौ त्यसैले जसलाई जे चाहिएको छ दिंदै जाऊ। कोही पनि खाली नजाऊन्। अथाह खजाना छ। कसैलाई खुशी चाहिन्छ, स्नेह चाहिन्छ, शक्ति चाहिन्छ, दिंदै जाऊ। अब तिमी बच्चाहरूमा यो शुभ संकल्प प्रकट होस्- दाताको बच्चा बनेर सबै आत्माहरूलाई वर्सा दिलाउने निमित्त बनौं, कोही पनि बञ्चित नरहोस्। चाहे कोही जस्तोसुकै होस् तर बाबाको त हो। तिमी दाताका बच्चा हौ त्यसैले विशाल दिलले बाँड। जो अशान्ति दुःखमा भट्किरहेका छन् ती तिम्रै परिवार हुन्। परिवारलाई सहयोग दिइन्छ। वर्तमान समय महादानी बन्नको लागि विशेष रहमदिलको गुणलाई प्रकट गर। कसै सँग लिने इच्छा नराख- उसले राम्रो भनोस्, राम्रो मान देओस्। यस्तो होइन। मास्टर दाता बनेर वृत्तिद्वारा, भाइब्रेशनद्वारा, वाणीद्वारा दिंदै जाऊ। बेहदको दाता बनेर विश्वको ग्लोबमा बसेर बेहदको सेवामा भाइब्रेशन फैलाऊ। महान् दाता बन। बेहदमा गएमा हदहरूको कुरा स्वतः समाप्त हुन जान्छ। अच्छा।

वरदान:- पवित्रताको विशेष धारणाद्वारा अतीन्द्रिय सुखको अनुभव गर्ने ब्रह्माचारी भव

ब्राह्मण जीवनको विशेष धारणा पवित्रता हो। यही निरन्तर अतीन्द्रिय सुख र स्वीट साइलेन्सको विशेष आधार हो। पवित्रता केवल ब्रह्मचर्य होइन। ब्रह्मचारी र सदा ब्रह्माचारी अर्थात् ब्रह्मा बाबाको आचरणमा हर कदम चल्नेवाला। संकल्प, बोली र कर्म रूपी कदम ब्रह्मा बाबाको कदम माथि कदम होस्, यस्ता जो ब्रह्माचारी छन् उनको चेहरा र चलनले सदा नै अन्तर्मुखी र अतीन्द्रिय सुखको अनुभूति गराउँछ।

स्लोगन:- सेवामा त्रिकालदर्शीको सेन्स र रूहानियतको इसेन्स भर्नेवाला नै सेवाधारी हो।

शब्दार्थ:- सेन्स= समझ, ज्ञान। इसेन्स= सुगन्ध